

Należność pocztowa uiszczona ryczałtem.

Łódzki Głos Obywatelski

Pismo poświęcone sprawom własności nieruchomości

Cena prenumeraty wraz z przesyłką pocztową 2 złote kwartalnie. Pojedynczy numer 70 groszy

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI
Łódź, Piotrkowska 46, tel. 116-17 i 255-45

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 601.120

Wychodzi raz na miesiąc. Ogłoszenia: wiersz mm jednołamowy 20 gr., w tekście 40 gr. Kolumna ogł. zawiera 4 szpalty

Nr 3 (102)

Łódź, marzec 1937 r.

Rok IX

KOMUNIKAT.

W myśl § 9 Przepisów Sanitarno-Porządkowych, ogłoszonych w Łódzkim Dz. Wojew. Nr. 28/36 r. poz. 488, z *dnem 1 kwietnia r. b.* we wszystkich nieruchomościach skanalizowanych bądź znajdujących się w strefach przymusu kanalizacyjnego, pod groźbą surowych kar administracyjnych, winny być dotychczasowe śmietniki skasowane, zaś na ich miejsce ustawione specjalne ruchome metalowe

ŚMIETNICE

Postanowieniem P. Tymczasowego Prezydenta Miasta z dnia 9 marca 1937 r., ogłoszonym w Dzienniku Zarządu Miejskiego w Łodzi Nr. 3/1937 r., jako obowiązujący ustalony został typ śmietnicy patentowany przez firmę „Cynkownia Warszawska“.

Powyższe śmietnice będą dostarczane wszystkim właścicielom nieruchomości wyłącznie przez

Pierwsze Stowarzyszenie

Właściciele Nieruchomości m. Łodzi
ul. Pomorska 18

Centralne Stowarzyszenie

Właściciele Nieruchomości m. Łodzi
ul. Piotrkowska 46

Uwaga: Wobec przewidywanego wielkiego napływu zamówień i krótkiego terminu prekluzyjnego, w interesie właścicieli nieruchomości jest bezzwłoczne zgłaszanie się, celem zaopatrzenia w odpowiednią liczbę śmietnic.

Akcja remontowa.

Wraz z nadchodzącą wiosną rozpoczyna się akcja zarówno władz administracyjnych jak i samorządowych w kierunku masowego remontowania nieruchomości. W bieżącym roku władze szczególnie energicznie akcję tę mają zamiar przeprowadzać w związku z ogólnym programem zwalczania bezrobocia, co podkreślił też wyraznie p. Starosta Grodzki podczas konferencji z przedstawicielami Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości.

Nie można nie uznać w całej rozciągłości niezbędności przeprowadzenia remontów wielu nieruchomości łódzkich, należy jednak stwierdzić, że wobec ciężkiej sytuacji materialnej, w jakiej znajduje się własność nieruchoma, niezbędna jest wielka ostrożność, aby uniknąć załamania się materialnego poszczególnych właścicieli nieruchomości, zmniejszenia wpływów skarbowych oraz zamierania normalnego, stałego ruchu reperacyjnego, zatrudniającego dzięki swej stałości liczbę pracowników, nie mniej może poważną, aniżeli ta, która przy remontach zewnętrznych może znaleźć pracę. A trzeba wziąć pod uwagę, że łódzka własność nieruchoma znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji ze względu na znaczną ilość bezrobotnych, którym musi dzięki moratorium mieszkaniowemu dostarczać bezpłatnych mieszkań. Ażeby pogodzić owe konieczności państwowe z realnymi możliwościami właścicieli domów, niezbędne jest zachowanie przynajmniej następujących warunków:

1) W razie wykonywania w bieżącym sezonie budowlanym jakichkolwiek poważniejszych inwestycji przymusowych (np. przyłączenie do miejskiej sieci kanalizacyjnej) wszelkie remonty winny być prolongowane do następnego sezonu.

2) W razie zbiegu dwóch lub więcej prac inwestycyjnych czy też remontowych, musi być zachowana kolejność taka, aby następne prace nie niszczyły choćby nawet częściowo prac, dokonanych wcześniej. Szczególnie prace, związane z przystosowaniem urządzeń sanitarnych do połączenia z miejską siecią kanalizacyjną powodują poważniejsze zniszczenia w domach, a więc zasadniczo kwalifikują się do wykonania ich przed kapitalnymi remontami.

3) Rozmiary robót remontowych muszą być dostosowane każdorazowo do możliwości materialnych danego właściciela nieruchomości, uznając za zasadę, że koszty te nie mogą przekraczać pewnej części czystego dochodu z ostatniego roku podatkowego.

4) W razie, gdyby zaszła absolutna konieczność dokonania tak rozległych prac, że koszt ich przekroczyłby granice, przewidziane w punkcie poprzednim, właścicielowi nieruchomości musi być udzielona pożyczka długoterminowa o oprocentowaniu nieprzekraczającym 2% rocznie z funduszy publicznych.

5) Koniecznym byłoby, ażeby przy ustalaniu konieczności remontów zasiadali, przynajmniej z głosem doradczym, również przedstawiciele organizacji własności nieruchomości oraz aby przy rozpatrywaniu odwołań była brana pod uwagę opinia Stowarzyszeń.

6) Zarządzenia remontowe winny być skoordynowane przez poszczególne urzędy, gdyż praktyka zeszłorocznego sezonu budowlanego wykazała, że np. zarządzenia policyjne były niejednokrotnie sprzeczne z zarządzeniami Magistratu w tymże przedmiocie.

Należy także zwrócić uwagę na konieczność ochrony odpowiednimi przepisami już dokonanych remontów przed ich ponownym zniszczeniem. Np. zbyt szybka jazdaszczególnie mechanicznych pojazdów, przy zniszczonych brulkach podczas niepogody powoduje opryskiwanie błotem dolnych kondygnacji poszczególnych domów, niszcząc efekt kosztownych nieraz remontów.

Jeszcze większe szkody powodują niejednokrotnie roboty, przeprowadzane np. przez koncesjonowane przedsiębiorstwa (Elektrownia, Gazownia, K. E. Ł., P. A. S. T. itd.), gdyż ślady tych prac na świeżo dokonanych remontach nie dają się przy najlepszej woli w sposób całkowicie niewidoczny usunąć i różnego rodzaju łaty szpecą niedawno osiągnięte efekty remontowe.

Wymienione postulaty stanowią te minimalne warunki, przy których spełnieniu będziemy mogli liczyć na praktyczną wykonalność rozpoczynającej się akcji odświeżania łódzkich posesyj.

Własność nieruchoma w obliczu nowych obciążeń podatkowych.

Powody kryzysu finansowego miast. — Analiza poszczególnych zamierzeń podatkowych.

Samorządy nasze w poszukiwaniu nowych źródeł podatkowych, mających na celu uzdrowienie ich sytuacji finansowej spowodowały wysunięcie projektów nowelizacji ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z 1923 r. godzących przede wszystkim w interesy prywatnej własności nieruchomości w miastach. Projekty te bowiem przewidują m. in. **wprowadzenie samoistnego podatku komunalnego od placów budowlanych, podatku od przyrostu wartości nieruchomości oraz rozszerzenie granic opodatkowania nieruchomości dodatkami komunalnym.**

Projekty te nasuwają cały szereg uwag i obiekcji, które znalazły swój wyraz w szeregu memoriałów składanych przez organizacje nie tylko własności nieruchomości, ale i samorządu gospodarczego.

Kwintesencję tych właśnie memoriałów da się ująć w następujących uwagach:

Omawiane projekty, uzasadnione potrzebą usanowania stosunków finansowych samorządów miejskich, ostatnio wysoce niezadawalających, zupełnie nie dają rozwiązania poruszonego zagadnienia, gdyż stawiają je w niewłaściwej płaszczyźnie.

Powodem kryzysu finansowego miast, poza ogólnogospodarczymi przyczynami, odczuwanymi również przez Skarb Państwa oraz poza zacofaniem techniczno-sani-

tarnym, jest jeszcze stale omijanie dwóch pierwszorzędnej wagi momentów.

Pierwszy — to świadome zwięzanie podstawy fiskalizmu komunalnego przez stale eliminowanie z obowiązku podatkowego szerszych rzesz ludności miejskiej. Przyzwyczajono się do obciążania w pierwszym rzędzie właścicieli nieruchomości, dalej przemysłu i handlu, natomiast cała reszta ludności świadczenia na rzecz miasta ponosi w mierze nader nieznaczej. O ile jeszcze przy ustalaniu podstawowych opłat samorządowych tendencja taka nie była zbyt widoczną (udział w podatku dochodowym i podatku do niektórych podatków pośrednich — konsumcyjnych), to przy każdorazowym poszukiwaniu uzupełniających źródeł finansowania chronicznych deficytów lub potrzeb inwestycyjnych, samorządy nasze wprost automatycznie sięgają do kieszeni owych „wybranych“ sfer gospodarczych.

Drugim momentem jest zagadnienie t. zw. nowych domów. Nie chcemy w tym miejscu przeprowadzać polemiki co do zasadniczej celowości ulg podatkowych dla nowych domów. Musimy tylko omówić wpływ tego zjawiska na stan finansowy miast. Budowa nowych domów powoduje zwiększanie się wydatków miejskich. Nowe ulice, bruki, oświetlenie itd. wszystko to jest nieodzownym wynikiem rozbudowy miast, nie mówiąc już o wydatkach

na opiekę społeczną, szkolnictwo itp., związanych z przyrostem ludności. W normalnych warunkach jednak rozwój taki ściśle synchronicznie powoduje wzrost dochodów komunalnych: a) przez zwiększenie liczby obiektów opodatkowanych, jakimi są nowe domy, b) przez zwiększenie liczby mieszkańców-podatników, gdyż rozbudowa następuje tylko w miarę odpowiedniego przyrostu ludności. Nienormalne warunki naszego wyjątkowego ustawodawstwa anulują dobroczynne działanie owych regulatorów. Przede wszystkim nowe domy przez lat 10—15 są zwolnione od podatków nie tylko państwowych, ale i miejskich, i to akurat w okresie gdy ich pojawienie się zmusza miasto do najintensywniejszych inwestycji. Nawet pośrednio wysysają one z miast pewne kwoty, a to przez potrącenie kosztów budowy z podstaw podatku dochodowego, zmniejszające wpływy z udziału samorządowego w tym podatku. Nie działa też regulator drugi, gdyż przede wszystkim budownictwo dumpingowe nie jest funkcjonalnie związane z przyrostem ludności, a po drugie szerokie rzesze tej ludności w znikomej tylko części, jak to wyżej podkreśliśmy, biorą udział w ciężarach utrzymania miasta i jego rozwoju.

Śmiemy twierdzić, że dopóki te dwa zasadnicze błędy strukturalne opodatkowania komunalnego nie zostaną usunięte, jakie bądź podwyższanie obciążeń na rzecz samorządów przez zwiększenie istniejących lub stwarzanie nowych nie da innego rezultatu, jak pogorszenie wypłacalności podatników, zanik resztek rentowności, a w dalszej konsekwencji wzrost bezrobocia, nawet w razie polepszenia się ogólnej sytuacji gospodarczej kraju.

Przechodząc do poszczególnych koncepcyj zasadniczych projektu, w konsekwencji naszego ogólnego stanowiska musimy je **kategorycznie odrzucić, jako niecelowe, szkodliwe, a czasem nawet wręcz niewykonalne.**

Zjawiskiem zupełnie dla nas nowym i niezrozumiałym jest wprowadzenie do ustawy słowa: „związek samorządowy **własn**” zamiast dotychczasowego; „związek samorządowy **może**” w odniesieniu do poboru niektórych projektowanych opłat. Czyżby zachodziła obawa, że jakieś ciało samorządowe potrzebując środków na swe cele i mając ustawowe prawo do poboru odpowiednich opłat, nie zechce prawa tego wykorzystać? A jeśli już znajdzie się taka szczęśliwa gmina, że jej potrzeby nie będą wymagały wyzyskania wszystkich przepisanych źródeł podatkowych, to czyżby musiała ona pomimo to pobierać je? Novum tego rodzaju, jak żądanie specjalnej uchwały samorządu o **niepobieraniu** jakiegoś dodatku, to już chyba przesada w dbałości o finanse komunalne i to przesada niczym nieuzasadniona, a **niebezpieczna** jako precedens.

Wysoce **niebezpiecznym** jest projekt skasowania za twierdzenia przez Ministerstwo Skarbu i Spraw Wewnętrznych **dodatku komunalnego do podatku od nieruchomości** w takich miastach jak np. Łódź, przy równoczesnym braku ustalonej górnej granicy tego dodatku. Nawet władza nadzorcza wojewódzka może być niedostateczna dla powstrzymania zakusów zmiennych większości radzieckich, chętnie szukających popularności przez różne dotacje i inwestycje, kosztem poderwania nawet bytu podatników i wysuszając równocześnie źródła podatkowe Skarbu Państwa, jak np. ostatnie uchwały Rady Miejskiej w Łodzi.

Wprowadzenie komunalnego podatku od placów budowlanych, rzekomo pod kątem widzenia potrzeb budownictwa, musi spotkać się z naszym najkategoryczniejszym sprzeciwem. Już wyżej mieliśmy okazję do określenia naszego zasadniczego stosunku do skutków budownictwa sztucznie popieranego i kierowanego, szczególnie jeśli chodzi o budownictwo mieszkaniowe. Lecz zdaniem naszym nawet ten cel, nie zostanie przez podatek taki osiągnięty. Jeśli chodzi o parcele korzystnie położone, a więc uprzywilejowane, to właściciel będzie mógł liczyć na to, że odbije sobie nawet wieloletni podatek przez podwyższenie ceny sprzedażnej. Spowoduje to więc w ostatecznym rezultacie zwykłą cen placów i tym samym odsunie termin zabudowy, gdyż wymagać będzie wyższej rentowności budynku, dla odpowiedniego oprocentowania włożonego kapitału.

Przy parcelach mniej korzystnie położonych opodatkowanie

*Z okazji Świąt Wielkiejnocy składamy
wszystkim Czytelnikom i Przyjaciółom
naszego czasopisma serdeczne życzenia
święteczne.*

REDAKCJA.

wanie stanie się tylko udęką dla posiadaczy, ale nie będzie dostateczną podniętą dla budownictwa deficytowego, gdyż najmniejszy nawet deficyt, albo tylko brak oprocentowania włożonego kapitału, będzie dotkliwszy, niż podatek od placu.

Nie należy też zapominać, że wobec szybkiej fluktuacji cen na placu, aktualność szacunków będzie stale więcej niż problematyczna, stwarzając wieczne zarzewie niezadowolienia oraz trudności wymiarowe, związane z dużymi kosztami.

Wobec tego, że w uzasadnieniu projektu podnosi się jako moment popierający fakt zrzeczenia się tego podatku przez Skarb, musimy stwierdzić, że jest to niezgodne z rzeczywistością. Mianowicie, opodatkowanie placów niezabudowanych pozostało w mocy, tylko, że objęto je podatkiem od nieruchomości przez rozszerzającą interpretację pojęcia: nieruchomości (ust. (3) art. 1 dekretu o podatku od nieruchomości z dn. 14. 1. 36 r.). Pomijamy już, że fakt „zaokrąglenia” scalonego przez powołaną ustawę podatku od nieruchomości do 12% (zamiast 11,65%) motywowano skasowaniem specjalnego podatku od placów budowlanych, czyli, że praktycznie wzięwszy i ten podatek nie został zniesiony, a tylko wcielony do innego.

Co dotyczy projektowanego podatku od przyrostu wartości, to projekt ten jest nieaktualny przy dzisiejszej koniunkturze na rynku nieruchomości miejskiej, wobec długotrwałej niżki i braku oznak poprawy w tym względzie. Zresztą, nawet przy poprawie musi to potrwać czas dłuższy, zanim ceny się wyrównają, a tym bardziej przewyższą ceny z przed lat parę.

Podatek taki byłby również powodem wyzysku zaw sze strony słabszej przy transakcjach sprzedaży, co chyba jest sprzeczne z zasadniczą intencją działalności państwowej, jako dążącej raczej do wyrównywania niż pogłębiania różnic w sytuacji stron. Mianowicie, w wypadku, gdy sprzedawca pozbywa się nieruchomości w momencie gospodarczo dla niego pomyślnym (hauss'a na rynku itd.), czyli jest stroną silniejszą, przenosi ciężar podatku na nabywcę przez podwyższenie ceny sprzedażnej. W przeciwnym razie, gdy sprzedawca sprzedaje z musu a więc w warunkach niekorzystnych, będzie zmuszony potrącić podatek z ceny i tak już dostatecznie niskiej.

Pomijając to wszystko wymiar takiego podatku będzie niewspółmiernie kosztowny i wysoce sporny, wobec konieczności ustalenia nie tylko cen zakupu i sprzedaży, lecz przede wszystkim wartości inwestycji, poczynionych przez posiadacza podczas okresu władania nieruchomością. Sprawiedliwa i bezstronna ocena dokonanych przez dziesiątki nieraz lat wkładów jest, zdaniem naszym, rzeczą w naszych warunkach nie do przeprowadzenia. Dlatego też cały projekt podatku od przyrostu wartości uważamy w obecnej chwili za nierealny, o ile, oczywiście, chcieć go zrealizować w sposób lojalny względem płatników.

Reasumując chcemy jeszcze tylko podkreślić, że po komasacjach w dziedzinie podatkowej, jakie uskutecznił dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej w okresie od listopada 1935 do stycznia 1936, a które miały między innymi na celu skasowanie nadmiaru dodatków do podatków, społeczeństwo mogło oczekiwać, że co najmniej przez parę lat zlikwidowany przy pomocy ciężkich ofiar stan rzeczy nie powróci. Omawiany projekt w razie swej realizacji musiałby, niestety, w najmocniej opodatkowanych sferach gospodarczych w poważnej mierze zachwiać wiarę w celowość tych ofiar i szczerą motywację ówczesnych dekrétów.

Izby Przemysłowo-Handlowe przeciw nowym podatkom.

Związek Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. naskutek złożonego przez posła Stanisława Michałowskiego wniosku o zmianę ustawy o państwowym podatku dochodowym i ustalenie na rzecz związków terytorialnych dodatków do podatku dochodowego w wysokości 4—5% od dochodów z działu I t. j. „fundowanych“ i 3% od dochodów z działu II t. j. z uposażzeń, emerytur i z najemnej pracy — w zdecydowany sposób wypowiedział się przeciwko projektowi.

W wyniku kroków podjętych przez samorząd gospodarczy Ministerstwo Skarbu ustosunkowało się również negatywnie do projektu, wobec czego nie posiada on widoków realizacji.

W kategorięczny sposób samorząd gospodarczy wypowiedział się także przeciwko wnioskowi posła Kaz. Świątopelk-Mirskiego o dodatkach do państwowych podatków: gruntowego, od nieruchomości i przemysłowego na rzecz związków samorządowych i innych korporacji. Zdaniem Związku Izb oczekiwać należy według wszelkiego prawdopodobieństwa, iż projekt ten upadnie.

Jeśli chodzi o projekt nowelizacji ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, opracowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, samorząd gospodarczy ustosunkował się negatywnie do owego projektu i o opinii swojej zawiadomił już zarówno Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jako też Min. Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Według opinii Związku Izb Przemysłowo-Handlowych do zagadnienia uzdrowienia finansów komunalnych podejść należy przede wszystkim od strony rewizji zadań, jakie pełni samorząd komunalny w zastępstwie władz państwowych i z ich poruczenia, tak, aby możliwe stało się odpowiednie jego odciążenie funkcjonalne. Zdaniem Związku Izb konieczne jest opracowanie konkretnego planu uzdrowienia finansów komunalnych, w przeciwnym bowiem wypadku liczyć się należy z dalszym wysuwaniem koncepcji, mających na celu ratowanie równowagi związków komunalnych w drodze wprowadzenia dodatkowych opłat i podatków, obciążających sfery gospodarcze.

W związku z wnioskiem, złożonym do Sejmu przez posła Michałowskiego w sprawie przywrócenia związkom samorządowym prawa egzekucji należności publiczno-

prawnych, samorząd gospodarczy wypowiedział się przeciwko realizacji tego wniosku. W opinii swojej samorząd gospodarczy m. in. przytoczył, iż wprowadzenie w życie w 1932 r. ustawy o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe położyło kres wyścigowi poborców różnych instytucji państwowych, komunalnych czy ubezpieczeniowych celem ściągnięcia u płatników zaległych należności, zmniejszyło koszty utrzymania licznych organów egzekucyjnych i przyczyniło się niewątpliwie do znacznego unormowania stosunków w dziedzinie przymusowego poboru zaległości.

Komorne należy wpłacać bez wezwania w mieszkaniu, lub w siedzibie właśc. domu.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat wiele sporów wywoływała kwestia, gdzie płatne jest komorne: u właściciela domu, czy też w mieszkaniu lub przedsiębiorstwie lokatora. Dotychczas właściciel domu obowiązany był osobiście, lub przez osobę upoważnioną do odbioru pieniędzy, zgłosić się do lokatora i wezwać go do zapłaty komornego. Dopiero w razie bezskuteczności wezwania lub odmowy zapłaty właściciel mógł skarżyć lokatora do Sądu, bez obawy utraty kosztów procesu. W myśl bowiem art. 1247 Kodeksu Cywilnego, który do niedawna obowiązywał w stosunkach najmu, zapłata winna była nastąpić w miejscu zamieszkania dłużnika, o ile inaczej nie postanowiono w umowie.

Posyłanie po komorne do lokatora wywoływało liczne trudności, komplikacje, a nieraz przykrości, a nade wszystko trzeba było udowodnić w Sądzie, że właściciel dopełnił tego obowiązku. Zdarzało się, że dla kilku złotych trzeba było kilka, lub kilkanaście razy posyłać do lokatora, gdyż lokator nie miał obowiązku sam bez wezwania i przypomnienia przychodzić do właściciela domu i płacić.

Inaczej jest ta kwestia uregulowana przez obecnie obowiązujący Kodeks Zobowiązań, który w art. 191 głosi, że dłużnik obowiązany jest w braku odmiennej umowy, przesłać wierzycielowi sumę pieniężną na swój koszt i niebezpieczeństwo do miejsca, gdzie wierzyciel ma swe zamieszkanie, albo siedzibę przedsiębiorstwa. Inaczej mówiąc lokator obowiązany jest płacić komorne u właściciela domu, w jego mieszkaniu, lub przedsiębiorstwie, bez

Mój przegląd miesięczny.

Przedświąteczne podrygi. — Na Placu Wolności bez zmian! — Zapomniane ulice. — Sejmowe gawędy. — Świat w paroksyźmie zbrojeń.

Na kołowrotku czasu, płyną dni i miesiące tak spiesznie, iż zdaje się, że w tym szalonym tempie spalamy się zbyt wcześnie.

A przecież nie czas biegnie dziś szybciej, niż dawniej, lecz ludzie w zawrotnym locie swego dziś tak nerwowego życia zatracają świadomość czasu.

Zimowe miesiące mamy już za sobą i wiosna bezapelacyjnie puka do drzwi naszej ziemi. A ileż to związanych jest nadziei z tegoroczną wiosną!?

Ma to być wiosna ludu oczekującego pracy! Tyle zapowiedzi, obietnic, oświadczeń! Inwestycje na wyjątkowo szeroką zakrojone skalę! I kredyty ustalone niecierpliwie oczekują wyjścia z podziemi bankowych na światło dzienne swego przeznaczenia!

Bądźmy dobrej myśli i wierźmy, że rok 1937 będzie punktem zwrotnym w naszym życiu gospodarczym.

Święta za pasem, lecz twarze kupców dość marmotne. W handlu cisza!

Dawniej zwyczaj cen powodowała wzmożony obrót w sklepach. Dziś wszyscy jakby na coś czekali, czegoś się spodziewali.

Przed laty na 3 tygodnie przed świętami ulice wypełnione były zapachem wędzonych kielbas, a ludziska w dniu postu umartwiali się na różne sposoby. Nie tylko szlachetne gatunki ryby, lecz i prozaiczny śledź „lubił pływać“, wywołując zgorzenie wśród całych stad niewinnych baranków i zajączków, którym los odmówił „wspólnoty interesów“ z wszelką wilgocią.

Dopelnily się godziny rady miejskiej i na Placu Wolności: bez zmian.

Nie będziemy już radować się widowiskami gorących obrad miejskiego parlamentu. Stało się to, co było łatwe do przewidzenia.

A teraz tylko pytanie, czy i kiedy odbędą się nowe wybory? Doświadczenia lat ostatnich nie są zbyt zachęcające do kontynuowania tej kosztownej zabawy, choć ustawa ma wyraźne brzmienie. Wątpliwe jest jednak, by w ciągu roku Łódź takim cudownym uległa przemianom, że zdobycie większości kwalifikowanej, a więc i możliwość rządzenia była zapewniona.

A w Łodzi jest tyle do zrobienia! Choćby w dziedzinie zabrukowania ulic! Niektóre są zupełnie przez

wezwania i upomnienia 1-go każdego miesiąca, lub kwartału kalendarzowego. Dowód, że się upomniano o komorne, w wypadku skargi tylko o sumę czynszu, jest zbyteczny.

Ta zmiana ma doniosłe znaczenie nie tylko ze względu na trudności posyłania po komorne, ale przede wszystkim ze względów prestiżowych. Może ona wiele przyczynić się do naprawy stosunków między właścicielem domu i lokatorem, który, jak to było w zwyczaju przed wojną sam poczuwał się do pewnej obowiązkowości względem właściciela domu.

Podkreślam, że jeśli chodzi o żądanie eksmisji w Sądzie to w myśl art. 11 lit. a) ustawy o ochronie lokatorów upomnienie jest konieczne. Jeżeli więc lokator starego domu zalega z zapłatą 2 rat komornego tj. za 2 miesiące, lub 2 kwartały (niekoniecznie pełne), wówczas właściciel domu, lub ktoś z jego polecenia musi wezwać lokatora do zapłaty komornego, a po tym dopiero może on być skarżony do Sądu o eksmisję.

A. F.

Perspektywy ruchu budowlanego.

„Przegląd Budowlany“ podał ciekawe liczby charakteryzujące ruch budowlany w ubiegłym sezonie w porównaniu z okresami poprzednimi. Z liczb tych wynika, że rok 1936 znamionowała bardzo znaczna wyżka zatrudnienia, płynąca głównie z odcinka budownictwa mieszkaniowego, a równocześnie zapoczątkowana została wyżka cen materiałów budowlanych, która utrzymuje się już od dłuższego czasu i wykazuje dalszą tendencję zwyżkową. Ceny drzewa, zależnie od gatunku, wzrosły w porównaniu z wiosną r. ub. o 50—68%, ostatnio podwyższono ceny blachy cynkowej i przewidywana jest wyżka cen żelaza. Podrożały także materiały wiążące m. in. wapno o 10% zaś cena cementu wobec wskrzeszenia kartelu podniesiona została do zł. 3,70 za 100 kg.

Wzrost kosztów budowlanych będzie niewątpliwie momentem tamującym dla ruchu budowlanego. Zjawił się jednak obecnie nowy bodziec, a mianowicie zapowiedź ograniczenia ulg dla nowowznoszonych budowli. Według projektu, ograniczenia te mają dotyczyć budowli rozpoczętych po 1. I. 1938 r.

Wyznaczenie takiego ściśle określonego terminu, do którego ulgi będą obowiązywały w całej pełni, stanowi bezsprzecznie ważny moment przyspieszający terminy w celu decyzji rozpoczęcia budowy.

magistrat zapomniane! Weźmy np. taką ulicę, jak Karpia! Boczna Rzgowskiej! Widocznie nie jest umieszczona na planie miasta, gdyż nawet protokół Straży Ogniowej nie pomaga!

Czy jest to rezerwat na uprawę kartofli?! W takim razie co mają robić właściciele kilkudziesięciu nieruchomości i nieszczęśliwi lokatorzy?!

O przejściu przez ulicę Karpia nie ma mowy! W dni słotne mieszkańcy tej ulicy zapomnianej są zamknięci. Przebrnięcie błota na metr wysokiego to olimpijski wyczyn ciężkiej kategorii! W dzień posuchy — każdy, kto by się ośmielił jakimkolwiek przejechać wehikułem — naraża się na zlynczowanie!

Mieszkańcy Chojen (ul. Karpia leży na terenie miasta) urządzają specjalne wycieczki „miastoznacze“.

Możeby ktoś z magistratu zaryzykował spacer przez ulicę Karpia?! Widok tej ulicy jest skandaliczny!!

Sejmowe gawędy mają się ku końcowi. Sesja budżetowa obfitowała w kilka żywszych momentów, — a nawet senat dojrzałych duchem i ciałem mężów zdobywał się na głośniejsze pomruki, — a nawet dość ostre polemiki.

Budżet zatwierdzony i ferie aż do 15-go maja, w którym to dniu ma być zwołana nadzwyczajna sesja. Te dwumiesięczne wakacje dobrze zrobią panom posłom i senatorom, bo trzeba przyznać, że nie mieli przez ostatnie miesiące łatwego żywota.

Własność nieruchoma a polityka.

(Artykuł dyskusyjny)

Wskazane byłoby zastanowić się nad kwestią czy zasadniczo właściciel nieruchomości winien brać czynny udział w aktywnej polityce kraju czy też nie.

W dzisiejszej strukturze politycznej Polski wszelkie problemy czynnej polityki są powiązane ściśle z kwestiami natury gospodarczej, która to sprawa ze względu na ciężką sytuację finansową większości własności nieruchomości posiada niebywale ważne znaczenie.

Najświetniejsze czasy mieszczaństwa polskiego, kiedy to „kamienicznik“ krakowski Mikołaj Wierzynek podejmował w swojej kamienicy na rynku krakowskim cesarzów niemieckich, czyniąc to z istic królewskim przepychem i staropolską gościnnością — i ofiarując cesarzowi i świcie jego szereg upominków z kufego złota, których wartość na dzisiejszą walutę przedstawiałaby całą fortunę, należą niestety do zamierchłej przeszłości i są jedynie pełnym chwały wspomnieniem poległości mieszczaństwa polskiego.

Jutrzenka odzyskanej niepodległości i większość socjalistyczna, a następnie radykalno-chłopska sprowadziła na barki mieszczaństwa a własności nieruchomej w szczególności progresję podatkową, której ciężar od zarania odbudowy państwa polskiego dusi po dziś dzień mieszczaństwo i jest wcale nie współmierny do możliwości finansowych tak własności nieruchomej, jak kupiectwa i rzemiosła czyli całego stanu średniego.

Na przestrzeni ubiegłych lat dziewiętnastu własność nieruchoma usiłowała walczyć z gnębiącą ją zmorą progresji — występowała też z oddzielną listą do wyborów sejmowych i senackich oraz samorządowych, i o ile na terenie samorządów dzięki swej zwartości i spoistości udało się jej osiągnąć pewne sukcesy o tyle przy wyborach do ciał ustawodawczych sukcesy te były znikome.

Jeszcze w łódzkiej radzie miejskiej 1927—1931 roku własność nieruchoma posiadała oficjalnych reprezentantów. Natomiast przy ostatnich wyborach wrześniowych ze względu na zmienioną ordynację wyborczą i wybory okręgami — nie przeszedł ani jeden przedstawiciel własności nieruchomej.

Czy tak już będzie wiecznie?

Nie!

Samo życie narzuci konieczność konsolidacji całego mieszczaństwa w którym własność nieruchoma i średni przemysł stanowią jakgdyby generalicję, kupiectwo

Obrady prowadzone były ze stopperem w rękę, tak, iż wreszcie zmęczeni suwenerzy zaprotestowali przeciw takiej galopadzie budżetowej.

Był to prawdziwy bieg na przelaj, który mógł poniektórym posłom lekko zatruć życie w stolicy.

Świat znajduje się zaiste na równi pochyłej, wiódącej nieuchronnie do kataklizmu.

Zbrojenia wszystkich państw — na lądzie, morzu i powietrzu — przybrały takie gigantyczne rozmiary, że uprawianie tego morderczego wyścigu na dłuższą metę, jest niemożliwe!

Ostatnio Anglia osiągnęła w tej dziedzinie rekord! 40 miliardów w ciągu 5 lat! Jest to, — jak twierdzą Anglicy — jedynie obrona przed groźącym niebezpieczeństwem wojny!

Francja olbrzymią wewnętrzną pożyczką rozpiła na cele dozbrojenia!

Niemcy i Włochy — przygotowują całe swe narody do aktu mobilizacyjnego.

Japonia i Stany Zjednoczone w pełni gorączki zbrojeń!

Wszędzie astronomiczne sumy, idące w dziesiątki miliardów! A wszystko w imię miłości pokoju i braterstwa między narodami!!

Gdzież, kiedy i jaki koniec tego wyścigu?!

H. P.

zaś i drobny przemysł, korpus oficerski, a ogół rzemiosła, jak to się wyraził czolowy reprezentant rzemiosła poseł Antoni Słopeczyński — stanowi szarą piechołę polskiego życia gospodarczego i samego mieszczaństwa.

Tylko całkowita konsolidacja tych trzech czynników, dać może właściwy efekt polityczny w sejmie, senacie i samorządach, a wówczas dopiero będzie można urwać łeb hydrze progresji podatkowej, gnębiącej mieszczaństwo.

Da to rzeczywisty pożytek nie tylko mieszczaństwu, ale odbije się korzystnie na budżecie całej Rzeczypospolitej.

I dlatego uważam, że należy przystąpić co rychlej do konsolidowania wszystkich odłamów mieszczaństwa.

H. R.

Państwowa organizacja własności nieruchomości m. Gdańska.

Do końca 1936 roku istniało na terenie Wolnego Miasta Gdańska kilka stowarzyszeń własności nieruchomości, które prowadziły samodzielną politykę, w większości wypadków zwalczając się wzajemnie.

Ponieważ ideologia państwa Niemiec dzisiejszych jako państwa totalnego zmierza do jak najsilniejszej centralizacji wszystkich zreszeń o charakterze gospodarczym, czyniono ze strony czynników rządowych w Gdańsku usiłowania, aby wszystkie stowarzyszenia zjednoczyć.

Rozbieżności istniejące jednak w łonie zarządów poszczególnych organizacji były tak wielkie, że żądania tego przeprowadzić się nie udało.

Dopiero z końcem 1936 r. znaleziono właściwe wyjście z sytuacji. Stworzono instytucję nadrzędną p. n. „*Der Hausbesitzerzweckverband der Freien Stadt Danzig*”, która reprezentuje interesy gospodarczo-polityczne wszystkich stowarzyszeń własności nieruchomości, na terenie m. Gdańska.

W ostatnim numerze pisma „*Das Grundeigentum*” zamieszcza dr Gerhard Lippky (Gdańsk) artykuł, w którym omawia cele i dążenia nowo powstałej placówki, która postawiła sobie za zadanie skonsolidowanie całej własności nieruchomości w Gdańsku.

Nowoutworzona organizacja nie jest przedstawicielką interesów właścicieli nieruchomości w dawnym rozumieniu tego słowa, gdyż stawia interes społeczny wyżej interesów jednostek i z tego tytułu może żądać, aby jej projekty i wnioski były odpowiednio oceniane i przyznawane. Reorganizacja ta, oczywista, stwarza na początku pewne trudności, lecz jest rozstrzygająca ze względu na powodzenie działalności związku.

Organami wykonawczymi związku są: przewodniczący, rada doradczą, przedstawiciele dotychczasowych stowarzyszeń własności nieruchomości w Gdańsku, oraz walne zgromadzenie członków.

Przewodniczący prowadzi sprawy związku i jest jedynym prawnym przedstawicielem organizacji; w jego pracy popiera go i podtrzymuje rada doradczą powołana z przedstawicieli 10-ciu poszczególnych okręgów, na które podzielono teren m. Gdańska. Okręgi podzielono znów na szereg bloków.

Zgromadzenie przedstawicieli własności nieruchomości zbiera się raz na kwartał i składa się z przedstawicieli wszystkich 10-ciu okręgów i bloków.

Walne Zgromadzenie wszystkich członków, któremu przedkłada się sprawozdanie z rocznej działalności organizacji, odbywa się raz do roku.

Bieżące sprawy organizacji załatwiane są przez biuro główne, a poza tym istnieją jeszcze biura pomocnicze przy każdym okręgu.

Senat Wolnego Miasta Gdańska posiada znaczny wpływ na zarząd i kierownictwo organizacji; powołuje on przewodniczącego i ma prawo zatwierdzania poszczególnych kierowników okręgów. Poza tym wyznacza Senat specjalnego komisarza państwowego, który z ramienia Senatu sprawuje kontrolę nad całą działalno-

ścią organizacji. Ta ścisła współpraca z czynnikami rządowymi daje w rezultacie doskonałe wyniki.

Koszta administracyjne organizacji pokrywane są ze składek członkowskich, których wysokość uzależniona jest od normy płaconych przez poszczególnych członków podatków. Składka wynosiła na przykład w roku 1936 0,20 guldenów od każdego 1000 guldenów wartości szacunkowej i jest ona znacznie niższą od składek, jakie do roku 1936 obciążały członków. Jest to korzyść, którą daje organizacja, przez sprawiedliwy podział opłat.

Wobec zarządzenia Senatu, umożliwiającego ściąganie składek drogą egzekucyjną, sprawy finansowe organizacji nie pozostawiają nic do życzenia, tym bardziej że koszta egzekucyjne są nader nikłe.

Ściąganie składek i całkowita kasowość jest scentralizowana przy zarządzie głównym, jak również współpraca z władzami. Tym sposobem udaje się uniknąć szkodliwych rozbieżności w pracy całej organizacji.

Organizacja centrali upodobniona jest do organizacji izb rzemieślniczych czy przemysłowo-handlowych. Ścisła współpraca centrali z okręgami i kierownikami bloku daje ten efekt, że zarządowi centrali bezzwłocznie wiadome są wszystkie bolączki i życzenia właścicieli nieruchomości.

Informacje i wiadomości bieżące.

Konferencje u p. Starosty Grodzkiego.

W związku z wprowadzeniem w życie nowych przepisów sanitarno-porządkowych oraz rozpoczynającą się akcją odświeżania domów I Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi i Centralne Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi nawiązały kontakt z odnośnymi władzami, celem jak najracjonalniejszego ujęcia sprawy. Mianowicie, 10 marca odwiedziła p. Starostę Grodzkiego delegacja obydwu Stowarzyszeń, po czym został złożony obszerny memoriał. Dnia 15 marca odbyła się w gabinecie p. Starosty konferencja z udziałem komendanta P.P. inspektora Niedzielskiego, kierownika Inspekcji Budowlanej Zarządu Miejskiego inż. Kopecia oraz przedstawiciela Wydziału Zdrowia Publicznego Zarządu Miejskiego p. Drymera. Własność nieruchomą reprezentowali pp. prezes Klukow, p. Weyer, inż. Król, p. red. Friese i p. sekr. Grabowski.

W wyniku konferencji zostały ustalone zasadnicze wytyczne współpracy właścicieli nieruchomości nad doprowadzeniem naszego miasta do stanu czystości i porządku.

Uwagze płatników, korzystających z odroczeń podatkowych.

Przypominamy ponownie, że płatnicy korzystający z odroczeń podatkowych winni do 31 marca uregulować resztę należności przypisanego na rok 1936 podatku, w przeciwnym razie utracą prawo do częściowego odroczenia zaległości.

W tym samym terminie przysługuje płatnikom prawo spłacenia odroczonej zaległości obligacjami Pożyczki Narodowej lub Pożyczki Konwersyjnej z tym, że wpłata połowy sumy pokrywa się całą należnością.

Pierwsza rata składki ogniowej za rok 1937.

Termin płatności pierwszej połowy składki ogniowej za ubezpieczenie budowli w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych za rok 1937 przypada w ciągu miesiąca kwietnia r. b.

Nieuiszczenie przypadającej składki w powyższym terminie, pociągnie za sobą ściągnięcie jej w drodze egzekucyjnej z doliczeniem odsetek i kosztów egzekucyjnych.

Składkę wpłacać należy do kasy miejskiej lub do Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych — Al. Kościuszki Nr 57.

Zeznania

o dochodzie osób prowadzących księgi

Przypominamy, że z dniem 1 kwietnia upływa termin składania zeznań o dochodzie na rok podatkowy 1937 przez osoby fizyczne i spadki wakujące, i prowadzące księgi handlowe.

Skumulowany podatek dochodowy.

Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym osoby, czerpiące dochód z uposażenia służbowego, za które uważane jest m. in. również wynagrodzenie wypłacane członkom zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych osób prawnych, o ife dochód ten otrzymują z dwóch lub kilku instytucyj, obowiązane są po upływie roku uiścić tytułem podatku dochodowego różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia a łączną kwotą, potrąconą tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę przypadającą do zapłaty z powyższego tytułu należy uiścić w dwóch równych ratach, z których **pierwsza przypada w dniu 15 kwietnia**. Przy uiszczeniu pierwszej raty należy równocześnie złożyć obliczenie różnicy, sporządzone na przepisany formularzu.

Podatek od lokali

Ustawowy termin płatności podatku od lokali za I półrocze 1937 r. przypada do końca kwietnia r. b.

Uproszczenia meldunkowe.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zapowiedziało wydanie przepisów w sprawie uproszczenia meldunków zarówno w zakresie czynności, stanowiących obowiązek obywatela, jak i czynności, nałożonych na gminy.

Z dniem 1-ym kwietnia r. b. ulegną znacznemu skróceniu meldunki obywateli, przebywających czasowo w danej miejscowości i zamieszkałych bądź w hotelach, bądź w mieszkaniach prywatnych, uproszczone również zostaną zameldowania wycieczek i pielgrzymek, których obowiązek meldunkowy będzie zredukowany do zgłoszenia w gminie przez kierownika wycieczki tylko liczby jej uczestników.

Dotychczasowy system meldowania służby domowej, przesadzający z góry miejsce jej stałego zamieszkania w miejscu zamieszkania chlebobawców ulegnie zmodyfikowaniu w kierunku rozluźnienia tego związku, a to z uwagi na znaczną jej ruchliwość.

Walne zgromadzenie członków I Stow. Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi.

W dniu 13 lutego odbyło się w gmachu Towarzystwa Kredytowego doroczne walne zgromadzenie członków I Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi przy udziale 135 osób.

Zebrańie zagał p. prezes Klukow. Przewodniczącym obrano p. dyr. Dzieniakowskiego, który powołał na asesorów pp. Szydłowską, Weyera, Kowalskiego i Urbańskiego oraz na sekretarza p. Grabowskiego.

Po odczytaniu listy zmarłych członków, uczczeniu pamięci ich przez powstanie, obecni wysłuchali i przyjęli sprawozdanie ustępującego zarządu i udzielili mu absolutorium.

Przedłożony zebrany preliminarz budżetowy na rok 1937 został bez żadnych zmian przyjęty.

Wyłonioną sprawę przynależności Stowarzyszenia do Polskiego Związku Zrzeszeń Własności Nieruchomej uchwalono przekazać do załatwienia Zarządowi.

Wybory odbyły się przez aklamację. **Na członków Zarządu** wybrano: pp. Auerbacha Władysława, Bartczaka Stanisława, Dzieniakowskiego Ludwika, Endego Edmunda, Grabowskiego Władysława, Guthkego Brunona inż. Klukowa Gustawa, Knorra Aleksandra, Kahla Ludwika, Macińskiego Pawła, Maiba Filipa, Neugebauera Ludwika, Pogonowskiego Józefa, Hannemanna Ferdynanda-Wilhel-

W dniu 2 marca r. b. zmarł w wieku lat 67

b. p. Herman Majeran

współwłaściciel nieruchomości w Łodzi przy ulicy Kopernika 57.

Zmarły był od szeregu lat członkiem naszego Stowarzyszenia i dzięki zaletom swego charakteru zaskarbił sobie powszechną sympatię.

Niech Mu ziemia lekką będzie!

**Centralne Stowarzyszenie
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi**

ma, Schmidta Otto; **na zastępców:** Fiedlera Teodora, Weyera Stanisława, Kalenbacha Artura, Kowalskiego Gabriela, Lipińskiego Antoniego, dr Schimmla Jerzego, Szymańskiego Józefa, Millera Juliusza, Nowickiego Edmunda, Pawlaka Bolesława, Ramischa Antoniego, Smarzyńskiego Jana, Spodenkiewicza Józefa, Wagnera Franciszka, Wahla Wilhelma; **na członków komisji rewizyjnej:** Piaseckiego Brunona, Hartmanna Otomara, Suligowskiego Mieczysława; **na zastępców:** Mayera Jana, Urbańskiego Aleksandra, Justa Juliusza.

W końcu uchwalono rezolucje, protestujące przeciw wprowadzeniu nowych podatków i świadczeń, obciążających własność nieruchomą.

Poza tym zreferowano jeszcze sprawę wprowadzenia śmietnic metalowych w Łodzi oraz inne bieżące kwestie.

Przekazanie wycieru kominów gminom

Jak się dowiadujemy, w komisji sejmowej uchwalony został projekt ustawy, przekazującej gminom organizację i wykonywanie wycieru kominów. W najbliższym czasie ustawa znajdzie się na plenum Sejmu.

Odrzucenie przez Radę Ministrów projektu podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Projekty nowych podatków samorządowych spotkały się z pewnymi zastrzeżeniami Ministerstwa Skarbu i Rolnictwa, które stanęły na stanowisku niewprowadzania nowych tak dotkliwych obciążeń.

W konsekwencji tego stanowiska Rada Ministrów odrzuciła całkowicie podatek od przyrostu wartości, zaś podatek od placów budowlanych został uchwalony w brzmieniu daleko odbiegającym od projektów pierwotnych.

Projektowane ustawy podatkowe w najbliższym czasie staną się przedmiotem debaty sejmowej.

Eksmisja z powodu zaległości komornego za dwie niepełne kolejne raty.

Wedle art. 11 ustęp 2 p. a ustawy o ochronie lokatorów, wynajmujący może rozwiązać umowę najmu, lokalu, podlegającego ustawie o ochronie lokatorów, jeżeli lokator, mimo upomnienia, zalega z zapłatą co najmniej dwu następujących po sobie rat komornego. Z tego atoli nie wynika, by obie raty niezapłacone musiały być pełne, gdyż o ile część raty nie jest zapłacona, to nie jest zapłacona jeszcze cała rata. Zatem zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dn. 9. X. 36 r. C. II 1139/36 **wystarczy do rozwiązania umowy najmu zaległość za dwa kolejne terminy płatności.**

Nie wymaga też ustawa poza upomnieniem o zapłatę komornego zagrożenia rozwiązaniem umowy.

Sprawa ulg dla nowowznoszonych budowli.

Donosiliśmy w jednym z ostatnich numerów o zamierzonej rewizji ulg dla nowowznoszonych budowli. W sprawie tej wpłynął ostatnio wniosek do sejmu, złożony przez pos. Tomaszkiwicza.

Sprawozdanie Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich za 1936 r.

Jak wynika z nadesłanego nam sprawozdania Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich, tej poważnej instytucji, istniejącej od roku 1881, poprawa interesów Banku, zapoczątkowana w 1931 r. trwała w dalszym ciągu w roku sprawozdawczym.

Suma obrotów w operacjach dyskontowych Banku wynosiła w roku 1936 zł. 49.329.985,19 wobec zł 45.497.787,65 w roku 1935, co stanowi wzrost o 8,42%. Znacznie wzrosły operacje kontokorentowe, które osiągnęły w roku 1937 sumę zł 89.764.840,90 — (71.941.024 w roku 1935 r.). Zaznaczył się również przyrost wkładów z 20.495.278,52 zł do 23.104.239,30 zł.

Kapitał udziałowy Banku na dzień 31 grudnia 1935 r. wynosił zł 3.066.000.— a zatem wobec 10-krotnej w stosunku do udziałów odpowiedzialności członków, kapitał gwarancyjny przedstawia wartość 30.660.000.— zł. Kapitał zasobowy stanowił w roku 1936 sumę zł 836.500.—, wykazując wzrost w porównaniu z rokiem 1935 o przeszło 100.000 zł. Obrót po jednej stronie księgi głównej wynosił zł. 495.091.349,76.

Liczba członków Spółdzielni w dniu 31. XII. 1936 r. wynosiła 810, w tym przemysłowców i kupców 488, rzemieślników 102, właścicieli nieruchomości 118, osób wolnych zawodów 41, innych 17, urzędników różnych instytucji 44.

Zarząd Spółdzielni stanowią: Paweł Sanne, prezes i dyrektor, Alfons Adam, wicedyrektor i Ludwik Ranke.

Studzienne rury stalowe.

Jak każdy przedmiot wysokiej wartości, tak i rury stalowe do budowy studzien wierconych ulegają podrobieniu. Nieuświadomieni należycie, a niejednokrotnie nie sumienni przedsiębiorcy dostarczają konsumentom do budowy studni używanych rur wiertniczych, wydobytych z szybów naftowych, lub też rur, przerobionych z rur kotłowych, nie uprzedzając o tym zawczasu konsumenta i licząc mu za takie rury cenę oryginalnych stalowych rur studziennych.

Oczywiście, używana rura naftowa wiertnicza, powierzchniowo odnowiona, lub też przerabiana rura kotłowa nie może zastąpić oryginalnej rury studziennej nowej, którą wyrabiamy ze stali S. M. o wytrzymałości 55—65 kg/mm².

Ażeby więc ustrzec szerokie masy konsumentów od podobnych ewentualności, huta BATORY zaopatruje wszystkie swoje rury studzienne w plombę ze swoją marką.

Ponadto na życzenie, czy to przedsiębiorcy, czy to konsumenta, wydajemy odpowiednie zaświadczenia, z podaniem wymiarów dostarczonych przez nas studziennych rur wiertniczych. Zaświadczenia takie wydajemy bez żadnych dopłat i kosztów i każdy, kto studnię buduje, w własnym interesie poświadczenia takiego wymagać powinien.

Budując studnie rurowe z rur stalowych huty BATORY, mieszkańcy miast i wsi umożliwiają sobie tanim kosztem niezależne zaopatrywanie się w czystą, zdrową wodę z własnej studni.

Przedstawiciel:

Ignacy Wedrych,

Łódź, Napiórkowskiego 24, tel. 148-44.

LAMPKI ELEKTRYCZNE

5-ciowattowe i inne żarówki gwarantowane,
nie regenerowane, jedynie w firmie

R. UTZ

ul. Główna 39, telefon 172-12

Firma wykonywa instalacje wszelkiego rodzaju. Sprzedaż żyrandoli i lamp w wielkim wyborze po cenach b. niskich.

RADIOAPARATY

I Kongres Mieszkaniowy w Warszawie.

W dniach 24 i 25 kwietnia odbędzie się w Warszawie pierwszy kongres mieszkaniowy, zwołany z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Reformy Mieszkaniowej.

Do współudziału Tow. zaprosiło następujące instytucje, które wydelegowały już swych przedstawicieli, a mianowicie: Bank Gospodarstwa Krajowego, Fundusz Pracy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Związek Miast Polskich, Związek spółdzielni i zrzeszeń pracowniczych, Tow. osiedli robotniczych, Tow. Urbanistów Polskich, Stow. architektów R. P. i Polskie Tow. Higieniczne.

Celem kongresu ma być 1) stwierdzenie konieczności popierania ze środków publicznych przede wszystkim budownictwa mieszkań społecznie najpotrzebniejszych (1, 2, i 3-izbowych) oraz 2) podkreślenie gospodarczego znaczenia budownictwa mieszkaniowego i wyrażenie poglądu, że budownictwo mieszkaniowe powinno być popierane w miarę każdorazowych możliwości gospodarstwa narodowego.

W kraju i poza krajem.

O niżkę opłat kanalizacyjnych i wodociągowych w Warszawie.

W roku ubiegłym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleciło dokonać obniżki opłat za wodę i kanały w Warszawie.

Ponieważ obniżka dotychczas nie nastąpiła, delegacja stowarzyszeń właścicieli nieruchomości interweniowała w tej sprawie w Zarządzie Miejskim.

Właściciele domów twierdzą, że wobec dużego ruchu budowlanego i przymusowego łączenia starych domów z wodociągiem — dochody przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji znacznie wzrosną.

Właściciele domów domagają się wobec tego obniżenia opłat co najmniej o 20 proc.

Protesty własności nieruchomości przeciw nowym obciążeniom komunalnym.

W związku z projektowaną zmianą ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, przewidującą wprowadzenie szeregu nowych obciążeń własności nieruchomości miejskiej, stowarzyszenia właścicieli nieruchomości we wszystkich prawie miastach Rzeczypospolitej wystąpiły z protestami przeciw wprowadzeniu nowych obciążeń komunalnych.

Zebrania protestacyjne odbyły się m. in. w Warszawie, Łodzi, Bydgoszczy i in. miastach.

Straty właścicieli domów w Poznaniu z powodu moratorium mieszkaniowego.

Przeprowadzona ankieta o mieszkaniach, zajmowanych przez bezrobotnych na terenie m. Poznania, w grudniu ub. roku wykazała, że w 502 domach prywatnych, objętych ankietą, mieszka 1233 rodzin bezrobotnych, nie płacących komornego, którego ogólna wysokość miesięczna wynosi zł 27.713,45 — czyli przez przymusowe dostarczanie bezpłatnych mieszkań dla niepłacących bezrobotnych lokatorów, właściciele domów w Poznaniu ponoszą rocznie 332.561 zł strat.

Wykaz ulic, objętych przymusem ustawienia śmietnic metalowych.

W związku z ogłoszeniem o przymusowej zamianie śmietników stałych na ruchome śmietnice, niżej podajemy wykaz ulic, na których obowiązuje przymus kanalizacyjny, a tym samym i obowiązek ustawienia przez właścicieli nieruchomości śmietnic metalowych:

ULICE	OD ULICY	DO ULICY	NR. POL.
Abramowskiego	Sienkiewicza	Kilińskiego	1— 41 i 2— 42
Andrzeja	Piotrkowskiej	28 p. Strzel. Kan.	1— 55 i 2— 66
Al. Kościuszki	Legionów	Bandurskiego	1— 95 i 2— 94
Al. 1 Maja	Wólczańskiej	Towarowej	1—125 i 2—124
Bandurskiego	Piotrkowskiej	Żeromskiego	1— 35 i 2— 30
Boczna	Emilii	Tylnej	1— 7 i 2— 18
Brzeźna	Piotrkowskiej	Sienkiewicza	cała
Cegielniana	"	Wierzbowej	1— ¹³ / ₇₅ i 2— 86
Czerwona	"	Wólczańskiej	1— 3 i 2— 8
Dowborczyków	Przejazd	Główniej	cała
Emilii	Piotrkowskiej	Bocznej	1— 7 i 2— 6
Fabryczna	Kilińskiego	Targowej	1— 11 i 2— 6
Główna	Piotrkowskiej	Sienkiewicza	1— 21 i 2— 20
"	Dowborczyków	Targowej	61— 69 i 58— 62
Gdańska	Bandurskiego	Zawadzkiej	27—133 i 26—134
Kilińskiego	Południowej	Narutowicza	27— 51 i 24— 52
"	Kolejnej	Nawrot	71—111 i 62—106
"	Zbieg ul. Abramowskiego		171
Kamienna	Piłsudskiego	Kilińskiego	1— 21 i 2— 22
Kolejna	Sienkiewicza	"	1— 15 i 2— 10
Kopernika	Wólczańskiej	Towarowej	1— 77 i 2— 70
Karolewska	Łąkowej	"	1— 53 i 2— 46
Legionów	Piotrkowskiej	Leszno	1— 67 i 1— 56
Lipowa	Zawadzkiej	Kopernika	1— 87 i 2— 82
11 Listopada	Żeromskiego	Towarowej	57—121 i 56—152
Leszno	11 Listopada	6-go Sierpnia	1— 15 i 2— 34
Mała	6-go Sierpnia	Pl. Boernera	1—2
Moniuszki	cała	cała	cała
Miedziana	Wodnej	Wysokiej	2— 10 i 1— 3
Narutowicza	Piotrkowskiej	Tramwajowej	1— 75 i 2— 72
Nawrot	"	Towarowej	1— 63 i 18— 60
Piotrkowska	Pl. Wolności	Czerwonej	1—285 i 2—280
Południowa	Piotrkowskiej	Sterlinga	1— 49 i 2— 56
Przejazd	"	Kilińskiego	1— 19 i 2— 38
"	Dowborczyków	Targowej	29— 35 i 54— 58
Pomorska	Pl. Wolności	Piłsudskiego	1— 9 i 2— 10
Piłsudskiego	Pomorskiej	Narutowicza	21— 69 i 28— 76
Piramowicza	Narutowicza	Cegielnianej	1— 15 i 2— 14
Podleśna	Gdańskiej	Łąkowej	1— 29 i 2— 32
P. O. W.	Narutowicza	Cegielnianej	1— 17 i 2— 10
Pl. Dąbrowskiego	"	"	1— 5 i druga str.
Pl. Boernera	Żeromskiego	Małej	1—10
Pierackiego	cała	cała	cała
Park Poniatowskiego			
Sienkiewicza	Narutowicza	Tylnej	1—167 i 2—108
Składowa	Kilińskiego	Nawrot	1— 43 i 2— 42
Śródmiejska	Piotrkowskiej	Towarowej	1—123 i 1—146
6-go Sierpnia	"	"	1— 75 i 2—104
Skrzywana	Wólczańskiej	Cment. Ewang.	1— 21 i 2— 27
Sterlinga	Pomorskiej	Cegielnianej	11— 13 i 10— 26
28 p. Strzel. Kan.	Al. 1 Maja	Podleśnej	1— 75 i 2— 76
Traugutta	cała	cała	cała
Trębacka	Narutowicza	Cegielnianej	1— 5 i 2— 18
Towarowa	11 Listopada	Karolewskiej	—
Targowa	Łódź-Fabr.	Fabrycznej	1— 65 i 2— 44
Wólczańska	Zawadzkiej	Bandurskiego	1—131 i 2—120
"	Czerwonej	Skrzywana	225—239 i 236
Wysoka	Toru P. K. P.	Złotej	1— 17 i 2— 18
Wodna	Złotej	Parku Źródlika	17 do końca i 20—44
Zawadzka	Piotrkowskiej	Lipowej	1— 53 i 2— 54
Zamenhofska	"	Żeromskiego	1— 29 i 2— 38
Zachodnia	11 Listopada	Legionów	29— 69 i 30— 74
Zakątna	"	Podleśnej	1— 87 i 2— 86
Złota	Wodnej	Wysokiej	cała
Żeromskiego	11 Listopada	Bandurskiego	1—113 i 2—102

Poza tym obowiązek ustawienia śmietnic ruchomych posiadają właściciele nieruchomości skanalizowanych, niezależnie od przymusu oraz właściciele domów nowobudujących się.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, iż wówec niezgłoszenia przez osoby interesowane zarzutów stały się prawomocne, sporządzone na podstawie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 marca 1935 roku za nr BO-34-1-61, szczegółowe plany zabudowania terenów przylegających do:

przedłużenia ul. Gdańskiej od osi ul. Radwańskiej do osi ul. ks. Skorupki w granicach po 20 m od osi ulicy;

ul. Batorego od osi ul. Milionowej do osi ul. Cichej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy, od osi ul. Cichej do terenu P.K.P. w pasie 15 m na zachód i 20 m na wschód od osi ulicy, następnie w pasie 50 m prostopadle przez teren P.K.P. do wylotu południowego ul. N. Świat przy terenie P.K.P. na północ w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ul. Nowy Świat i w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ul. Batorego do osi ul. Rokicińskiej z przeskokiem pomiędzy linią biegnącą w odległości 70 m na południe równolegle do ul. Rokicińskiej i linią biegnącą prostopadle do ul. Batorego w odległości 155 m na południe równolegle do osi ul. Rokicińskiej;

ul. Ludwiki od osi ul. Pomorskiej do osi ul. Pogranicznej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Sępiej od osi ul. Rokicińskiej do granicy terenu P.K.P. w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Nowej od osi ul. Rokicińskiej do osi ul. Nawrot w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy.

Omawiane plany zabudowania przechowane są w Oddziale Regulacji Miasta, Plac Wolności 14, pokój nr 47, i mogą być przeglądane przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10 do 12-tej.

Łódź, dnia 27 lutego 1937 roku.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) **M. Godlewski.**

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, iż wówec niezgłoszenia przez osoby interesowane zarzutów stały się prawomocne, sporządzone na podstawie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 marca 1935 roku za nr BO-34-1-64, szczegółowe plany zabudowania terenów przylegających do:

ul. Czarna Droga od osi ul. 11 Listopada do osi ul. Srebrzyńskiej w pasie po 25 m obustronnie wzdłuż osi projektowanej trasy ulicy w miejsce istniejącej „Czarnej Drogi“;

ul. Wilsona od osi ul. Krakowskiej do osi ul. Krańcowej (Czerwonej) w pasie po 25 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Berka Joselewicza od osi ul. Łagiewnickiej do osi ul. Młynarskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Perłowej	} od osi ul. Borowej do terenu P. K. P. w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi każdej z ulic;
ul. Owsianej	
ul. Bobowej	
ul. Grochowej	

ul. Pszennej od terenu P.K.P. do zachodniej granicy działki nr 18 w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Włodzimierskiej od osi ul. Srebrzyńskiej do rzeki Łódki w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Sierakowskiego od osi ul. Wrześnińskiej do osi ul. Książewicza w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Skrzywana od osi ul. Wólczańskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy do zachodniej granicy działki nr porz. 15 i południowej granicy działki nr porz. 18, a dalej w granicach, przebiegających od zachodniej granicy działki nr 15 linią w odległości 15 m na północno-zachód równolegle do osi ul. Skrzywana, do zachodniej granicy działki nr 19; stąd prostopadle do osi ul. Felsztyńskiego i linią w odległości 20 m na południe równolegle do przedłużenia osi ul. Felsztyńskiego w kierunku wschodnim, oraz linią prostopadłą do południowej granicy działki nr 18 przy ul. Skrzywana w punkcie przecięcia tej granicy z linią, biegnącą w odległości 15 m na południowo-wschód równolegle do osi ul. Skrzywana;

ul. Felsztyńskiego od wylotu ul. Skrzywana i przecięcia z projektowanym przedłużeniem ul. Żeromskiego w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy do osi projektowanej ulicy Obwodowej w odległości około 110 m na wschód od osi torów kolei obwodowej;

ul. Łącznej od osi ul. Tuszyńskiej do osi ul. Rzgowskiej i od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Słowackiego w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Wołowej od osi ul. Towarowej do osi przedłużenia ul. Żeromskiego w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Wójtowskiej od osi ul. Tuszyńskiej do osi ul. Rzgowskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Krawieckiej od osi ul. Zawiszy do osi ul. Pałacowej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Krakowskiej od osi ul. 11 Listopada do osi ul. Biegunowej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Ozorkowskiej od osi ul. Napiórkowskiego do ulicy projektowanej wzdłuż byłej granicy wsi Dąbrowa w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

przedłużenia ul. Andrzeja od granicy terenu kolejowego do osi ul. Łąkowej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy oraz od osi ul. Łąkowej na wschód w granicach między linią, biegnącą przez działkę, położoną przy ul. Leszno nr 47 w odległości 10 m od jej południowo-wschodniej granicy, przez ul. Leszno do przecięcia z północno-zachodnią granicą działki przy ul. Leszno nr 56, stąd linią biegnącą w odległości 25 m na wschód równolegle do osi ul. Leszno do przecięcia z osią obecnego wylotu ul. Andrzeja i tą ostatnią do osi ul. Łąkowej.

Omawiane plany zabudowania przechowane są w Oddziale Regulacji Miasta, Plac Wolności 14, pokój nr 47, i mogą być przeglądane przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10 do 12-tej.

Łódź, dnia 9 marca 1937 roku.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) **M. Godlewski.**

DOŚWIADCZONY ADMINISTRATOR DOMU

z długoletnią rutyną, obeznany ze wszystkimi czynnościami wchodzącymi w zakres administracji domów, przyjmuje domy w administrację. Na żądanie **pierwszorządne referencje** w osobach znanych właścicieli pierwszorządnych domów.

Wiadomość:

Piotrkowska 109, **Hirszbajn**, tel. 132-58 od 3—4 pp.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, iż wówec niezgłoszenia przez osoby interesowane zarzutów stały się prawomocne, sporządzone na podstawie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 marca 1935 roku za nr B0-34-1-61, szczegółowe plany zabudowania terenów przylegających do:

ul. Karolewskiej w granicach między ul. Towarową, linią biegnącą w odległości 20 m na południe równolegle od osi ulicy do przecięcia z linią biegnącą w odległości 30 m na wschód równolegle do osi ul. Łąkowej i tą ostatnią do przecięcia z linią biegnącą w odległości 23 m na północ od osi wylotu ul. Podleśnej, a następnie w pasie 25 m na zachód od osi ul. Łąkowej do ul. Karolewskiej i linią, biegnącą w odległości 20 m na północ równolegle do osi ul. Karolewskiej, aż do ul. Towarowej;

ul. Browarnej od osi ul. Katowickiej do osi ul. Sanockiej w pasie po 25 m i od osi ul. Sanockiej do osi ul. Bednarskiej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Bankowej od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Tuszyńskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Krasińskiego od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Poprzecznej w pasie po 15 m wzdłuż osi ulicy;

ul. Kaplicznej od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Tuszyńskiej w granicach między linią ciągnącą się w odległości 15 m na południe równolegle do osi ulicy oraz linią biegnącą w odległości 25 m na północ równolegle do osi ulicy, od ul. Rzgowskiej do przecięcia z linią, biegnącą w odległości 15 m na wschód od zachodniej granicy działki nr. 7; tą ostatnią do przecięcia z linią równoległą do osi ul. Kaplicznej w odległości 45 m na północ i tą linią do osi ul. Sejmowej, osi ul. Sejmowej dalej linią równoległą do osi ul. Kaplicznej w odległości 25 m na północ aż do osi ul. Tuszyńskiej;

ul. Korzeniowskiego od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Tuszyńskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Kraszewskiego od osi ul. Dąbrowskiej do osi ul. Śląskiej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy i przebiecia po przez działki nr 41 przy ul. Odyńca nr 29, 31 i przeciwnie przy ul. Mazurskiej nr 34, 36, 31 i 33 przy ul. Malczewskiego, nr 30, 32 i przeciwnie przy ul. Karpiej nr 26, 28 i 30 przy ul. Śląskiej;

ul. Malczewskiego od osi ul. Rzgowskiej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy do osi ul. Tetmajera;

ul. Mochnackiego od osi ul. Rzgowskiej do wschodniej granicy działki nr 33 oraz osi projektowanego przedłużenia ul. Kilińskiego przy obecnej ul. Słowackiego w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Marszałkowskiej od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Tuszyńskiej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Nowo-Zarzewskiej od osi ul. Rzgowskiej do osi ul. Kilińskiego w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Odyńca od osi ul. Rzgowskiej w pasie po 15 m do posesji nr 62 oraz od posesji nr 62 w pasie 15 m na południe i 20 m na północ wzdłuż osi ulicy do osi ul. Tetmajera;

ul. Pięknej od osi ul. Rejtana w pasie 20 m na północ i 25 m na południe wzdłuż osi ulicy do przedłużenia ul. Zeromskiego oraz od przedłużenia ul. Zeromskiego w pasie po 20 m wzdłuż osi ulicy do rzeki Jasień, a następnie w pasie po 35 m wzdłuż osi rzeki Jasień do osi ul. Wólczańskiej;

ul. Podgórznej i Tetmajera od osi ul. Dąbrowskiej w pasie po 20 m wzdłuż osi ulicy do północnej granicy

działki nr 65 i działki nr 64 oraz dalej w pasie 15 m na zachód i 20 m na wschód wzdłuż osi ulicy do osi ul. Literackiej, następnie w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ul. Tetmajera aż do osi ul. Karpiej;

ul. Sanockiej od osi ul. Pabłanickiej do osi ul. Dygasińskiego w pasie 25 m na północ i 20 m na południe wzdłuż osi ulicy; od osi ul. Dygasińskiego do ul. Tuszyńskiej w pasie po 20 m i od ul. Tuszyńskiej do osi ul. Poprzecznej w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Suwalskiej od osi ul. Napiórkowskiego do osi ul. Projektowanej wzdłuż południowej granicy działek nr 24 i 29 w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Tuszyńskiej od osi ul. Sanockiej do osi ul. Strycharskiej i Lokatorskiej w pasie 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Wysockiego od osi ul. Rzgowskiej do północno-wschodnich granic działek nr 28 i 31 w pasie po 15 m obustronnie wzdłuż osi ulicy.

Omawiane plany zabudowania przechowane są w Oddziale Regulacji Miasta, Plac Wolności 14, pokój nr 47, i mogą być przeglądane przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10 do 12-tej.

Łódź, dnia 25 lutego 1937 roku.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) M. Godlewski.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, iż wówec niezgłoszenia przez osoby interesowane zarzutów stały się prawomocne, sporządzone na podstawie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 marca 1935 roku za nr B0-34-1-64, szczegółowe plany zabudowania terenów przylegających do:

ul. Przędzalnianej od osi ul. Przejazd do byłej granicy wsi Dąbrowa w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy, od byłej granicy wsi Dąbrowa do osi ul. Dąbrowskiej w pasie po 25 m obustronnie wzdłuż osi ulicy, od osi ulicy Dąbrowskiej do osi przedłużenia ul. Bałuckiego i działki nr 11 przy ul. Niższej w pasie 25 m na wschód i 15 m na zachód wzdłuż osi ulicy Niższej oraz od osi przedłużenia ul. Bałuckiego do osi ul. Śląskiej w pasie po 25 m obustronnie wzdłuż osi ul. Niższej i jej przedłużenia osiowego wzdłuż granicy pasów gruntu, oznaczonych nr 62 i 64 przy ul. Śląskiej, z załamaniem ukośnym przez działki, położone przy ul. Śląskiej nr 60 i 62;

ul. Wodnej od osi ul. Nawrot do osi ul. Rokicińskiej w pasie po 20 m obustronnie wzdłuż osi ulicy;

ul. Mokrej i jej przedłużenia od osi ul. Limanowskiego do osi ul. Wrześnińskiej w pasie po 30 m obustronnie wzdłuż osi istniejącej ulicy Mokrej;

od osi ul. Wrześnińskiej do przecięcia z przedłużeniem ul. Drewnowskiej w pasie po 30 m obustronnie wzdłuż osi projektowanego przedłużenia ul. Mokrej w prostym kierunku na południe;

od przecięcia z przedłużeniem ul. Drewnowskiej do granicy P.K.P. w pasie po 20 m na południe i 60 m na północ wzdłuż osi przedłużenia ul. Drewnowskiej.

Omawiane plany zabudowania przechowane są w Oddziale Regulacji Miasta, Plac Wolności 14, pokój nr 47, i mogą być przeglądane przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10 do 12-tej.

Łódź, dnia 15 marca 1937 roku.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) M. Godlewski.

ŻARÓWKI

„PHOS”

SĄ NAJTAŃSZE I NAJTRWALSZE

WIELKI WYBÓR WIELKOŚCI
3, 5, 10, 15, 25, 30, 40, 60 watt i t. d.

Dla właścicieli nieruchomości specjalnie poleca się do numerów i na klatki schodowe 3-i 5-wattowe których inne firmy nie wyrabiają

CENY OD 55 GROSZY

*Informacje w biurze Centr. Stowarzyszenia
Właścicieli Nieruchom., Łódź, Piotrkowska 46*

WSZYSCY WŁAŚCICIELE NIERUCHOMOŚCI M. ŁÓDZI KORZYSTAĆ MOGĄ BEZ ZASTAWU Z

BIBLIOTEKI

PRZY CENTRALNYM STOWARZYSZENIU WŁAŚCICIELI
NIERUCHOMOŚCI M. ŁÓDZI I WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

UL. PIOTRKOWSKA № 46

BIBLIOTEKA ZAWIERA ARCYDZIEŁA NAJNOWSZEJ
LITERATURY POLSKIEJ I OBCEJ

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

za jedną książkę 75 gr.

za dwie książki zł. 1.25

BIBLIOTEKA CZYNNA jest od 9-ej do 1-ej i od 3^{1/2} do 6-ej po poł., w soboty od 9-ej do 1-ej po południu

Nasady kominowe kamionkowe . Rury
kamionkowe do kanalizacji . Kafle
do pieców . Płytki po-
sadzkowe i ścienne
glazurowane

*

KAROL FOERSTER

Łódź, ul. Zamenhofska 23, telefon 142-82

3 pokojowe mieszkanie

z wszelkimi wygodami w śródmieściu, możliwie między
ul. Andrzeja — Bandurskiego, od 1 lipca r. b. przez
wypłacalnego lokatora poszukiwane. Zgłoszenia do
sekretariatu Centr. Stowarzyszenia Właścicieli Nie-
ruchomości, Piotrkowska 46.

REKLAMA — TO POTĘGA!

Studzienne rury wiertnicze

HUTY BATORY

DOSTARCZA ZE SKŁADU I HUTY

Ignacy Wedrych

ŁÓDŹ, NAPIÓRKOWSKIEGO 24 . TEL. 148-44

DO WIADOMOŚCI PP. WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI

Były przemysłowiec i właściciel kilku nieruchomości (w Sieradzu), a od kilku lat administrator domów p. Prezesa Lewsztajna przyjąłby administrację jeszcze kilku domów. Obeznany w sprawach podatkowych, ubezpieczeniowych i t. p.

Referencje pierwszorzędne.

A. E. Sztulman, Łódź, ul. Cmentarna 1, Tel. 193-29

I. HOFFMAN i SYNOWIE

PRZEDSIĘBIORSTWO WIERTNICZE

BUDOWA STUDZIEN
WSZELKIEGO RODZAJU
PRÓBNE WIERCENIE

ŁÓDŹ, UL. KILIŃSKIEGO NR. 119
TELEFON NR. 143-35

KAWIARNIA I CUKIERNIA "UL"

Tel. 146-18

ŁÓDŹ, ul. Traugutta 6

pod zarządem znanego cukiernika
MICHAŁA ULRICHA, poleca
na nadchodzące Święta Wielkiej
Nocy, znane ze swej dobroci:

*sękacze (baumkucheny),
torty, babki, placki,
przekładane i mazurki*

po rewelacyjnie niskich cenach.

Ze względu na nawał pracy przedświątecznej, upraszam o łaskawe wcześniejsze zgłaszanie zamówień.

Jednocześnie składam wszystkim moim Bywalcom, Sz. Klientom, oraz Odbiorcom najlepsze życzenia świąteczne.

Michał Ulrichs.

RUDOLF ROEMER

dawniej KAROL MOGK

ŁÓDŹ, UL. NAWROT 4 . TELEF. 106-83 i 106-84

ROK ZAŁOŻENIA 1875

SKŁAD ARTYKUŁÓW
TECHNICZNYCH

Poleca:

Artykuły sanitarno-wodociągowe, kanalizacyjne i dla ogrzewań centralnych oraz kompletne urządzenia łazienkowe i klozetowe . Rury wszelkiego rodzaju . Armatury do pary i wody . Pompy ręczne, elektryczne i transmisyjne . Pasy transmisyjne wszelkiego rodzaju . Wyroby azbestowe i gumowe . Wyroby szmerglowe . Maszyny i narzędzia do wszystkich celów

MOTORY

ELEKTRYCZNE WSZELKIEGO RODZAJU
NOWE I UŻYWANE
ELEKTROPOMPY DO STUDNI I FILTRÓW

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO — SPRZEDAŻ — KUPNO — ZAMIANA — WYPOŻYCZANIE

WARSZTATY REPERACYJNE

Naprawa i przewijanie motorów, wykonanie szybkie i solidne wypożyczanie motorów na czas naprawy, na składzie części zapasowe. Instalacje siły i światła. Żarówki oszczędnościowe dla klatek schodowych. Siatki, pewnie zabezpieczające żarówki od kradzieży. Oliwa motorowa.

Inż. REICHER i S-ka, Południowa 28, tel. 210-00

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego

za lata 1934—1936

zawiera 845 wyjaśnień w sprawach administracyjnych i podatkowych.
Cena 4 zł. Wydawca T. Sikorski, em. wiceprezes s. okr.
Wilno, ul. Antokolska 56 . Konto w P. N. O. Nr. 45.341

POSZUKIWANY LOKAL,

składający się z 2-ech pokoi i kuchni z wygodami
w okolicach od Pl. Reymonta do Przejazd
i Andrzeja, wiadomość w redakcji „Ł.G.O.”